

ledes at Familieforsørgere svarede 1 Kr. af Indtægter under 800 Kr. og 2 Kr. af Indtægter fra 800 til 1 200 Kr., Ikke-Forsørgere betalte 3 Kr. af Indtægter under 1 200 Kr.

D. Endelig fandtes der i Forslaget en § 12, der tog Sigte paa for *Sognekommunernes* Vedkommende at sætte Ejendoms-skatteerne i et vist Forhold til Indkomstskatteerne. Det bestemtes herom, at Udgiftslettelsen som Helhed skulde anvendes til *Nedbringelse af Grundskyldspromillen*, indtil denne var nedsat til et Tal, der laa 3 over Kommunens Skatteprocent, og at nævnte Grundskyldspromille saa ikke kunde forhøjes, før Skatteprocenten var mindre end 3 under Grundskyldspromillen. Hvis der var Mulighed for yderligere Skattelettelse, kunde Kommunalbestyrelsen bestemme, hvorvidt Lettelsen skulde komme Ejendomsbeskatningen eller Personbeskatningen til gode. — Hvad København, Frederiksberg og Købstæderne angaar, kunde Udgiftslettelsen efter Byraadens egen Bestemmelse bruges til Lettelse af den samlede Skatteudskrivning.

E. Udligningens *økonomiske Virkninger*. Venstre opgjorde den samlede *Lettelse* efter Ændringsforslaget til 15,3 Mill. Kr. for Hovedstaden, 14,4 Mill. Kr. for Købstæderne, 10,6 Mill. Kr. for Amtskommunerne og 44,6 Mill. Kr. for Sognekommunerne. *Dækningskatten* antoges at indbringe i Hovedstaden 47,4 Mill. Kr., i Købstæderne 20,1 Mill. Kr. og i Landdistrikterne 17,5 Mill. Kr. *Skattetrykket* vilde herefter blive: i Hovedstaden 10,79 pCt., i Købstæderne 10,05 pCt. og i Landdistrikterne 8,96 pCt.

Ændringsforslaget, der fik Støtte af *Det frie Folkeparti*, forkastedes i Folketinget med 71 Stemmer mod 22, i Lands-tinget med 37 Stemmer mod 18.

Idet der med Hensyn til Sagens Behandling i *Landstinget* i det hele henvises til den foregaaende Fremstilling, skal her blot gengives et Par Udtalelser i Betænkningen af de to Mindretal i Udvalget.

Venstre hævdede, at Loven i den af Regeringen foreslaaede Skikkelse ikke vilde kunne løse Spørgsmaalet om en rationel Fordeling af Skattetrykket, hverken Kommunegrupperne, de enkelte Kommuner eller de enkelte Skatteydere imellem. Man fandt ogsaa Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden for-fejlet, efter at Skatteaaret var begyndt og Kommunalbestyrelserne for længst havde vedtaget Overslag og foretaget Beskatningen. Endelig syntes det Mindretallet urimeligt at gennemføre Lovforslaget, naar Skattekommissionen allerede havde paabegyndt sit Arbejde.